

Praksisopphold i Namibia

2 januar – 1 april 2018

Rebecca Helene Kjeldsen

Jeg går siste året på sosialt arbeid på Høgskolen i Østfold, og valgte å ta min praksisperiode i Namibia. Å dra på utveksling var noe jeg ønsket gjennom hele studietiden min på Høgskolen, og jeg så på dette som en unik mulighet til å oppleve noe helt annerledes enn hva jeg ville ha opplevd i Norge. Jeg angrer ikke et sekund på at jeg valgte å ta praksisperioden min i Afrika. Disse tre månedene har virkelig vært et eventyr, og jeg har fått minner og opplevelser jeg vil ta med meg for resten av livet. Jeg kunne nok skrevet i timevis om alt jeg har opplevd og gjort, men jeg skal prøve å oppsummere disse tre månedene så godt jeg kan!

Vi var en gruppe på 18 studenter som reiste fra Høgskolen i Østfold, og vi var faktisk den største gruppa som har fått muligheten til å reise til Namibia hittil. Jeg var veldig spent på hvordan det kom til å bli når vi var en så stor gruppe, men dette gikk over all forventning. Vi har vært en veldig fin gjeng, og jeg har knyttet nye vennskap og bånd for livet!

Wadadee Guesthouse

Vi ble hentet på flyplassen og fikk en liten omvisning i Windhoek på vei til gjestehuset vi skulle bo på. Vi bodde på Wadadee Guesthouse, som har godt kjennskap og samarbeid med Høgskolen, og dette anbefales virkelig på det sterkeste! Jeg er overbevist om at oppholdet vårt her er en av grunnene til at vi

trivdes så godt i Namibia. Vi ble så godt tatt i mot av de som jobber og driver Wadadee, og vi ble godt kjent etterhvert. Vi var vel rundt 30 stykk som bodde på Wadadee samtidig – det var oss 18 fra Norge, og resten var fra Tyskland. Selve gjestehuset var stort og fint, med et stort uteområde med et basseng som ble flittig

brukt, med muligheter for grilling og store sammenkomster. Vi samlet oss for eksempel minst en gang i uka for å spise norsk taco! Ellers bodde vi på enten tomannsrom, tremannsrom eller åttemannsrom. Jeg bodde på sistnevnte, og det gikk veldig fint, selv om det til tider kunne bli slitsomt å bo så mange på et rom. Ellers i huset var det muligheter for singelrom og firemannsrom, men disse var opptatt da vi kom.

Det var også veldig trygt å bo på Wadadee. Gjestehuset ligger i Katutura, som betyr "stedet der ingen vil bo". Katutura bærer på mye historie, da dette var området hvor de mørke ble tvangsflyttet under koloniseringen. Katutura er en township, altså et slumområde, hvor det er mye fattigdom.

Vi ble fortalt at vi måtte ta flere forhåndsregler når vi først kom til Namibia, og til tross for at dette var veldig uvant, ble vi fort vant til dette. Wadadee er sikret med strømgjerder rundt huset, og det er også en port med kodelås for å komme inn. Vi har også ansatte som jobber om natten for å ivareta sikkerheten vår, og andre ansatte bor like ved Wadadee, så jeg har alltid følt meg veldig trygg. Det bor også en hund på huset som er vår lille vakthund!

Området der vi bodde var også fint – vi pleide for eksempel å løpe intervaller i bakken ved huset vårt, eller løpe noen runder rundt kvartalet, og dette gikk helt fint! Vi fikk også mye god informasjon av veilederen vår, Miriam, som ga oss masse tips og anbefalinger

om hva vi burde gjøre, hva vi burde se, hvor vi burde spise og hva vi ikke burde gjøre i forhold til sikkerhet. Vi fikk blant annet anbefalt et taxiselskap som var trygge, og disse kjørte oss til og fra praksis hver eneste dag. De kunne vi ringe når som helst, og det var en veldig fin ordning. Til tross for at de lever etter "african-time", og ting noen ganger kan ta litt tid, er dette folk vi fikk en veldig god tone med, som stilte opp til alle døgnets tider.

Utsikten ved bassenget fra huset vårt

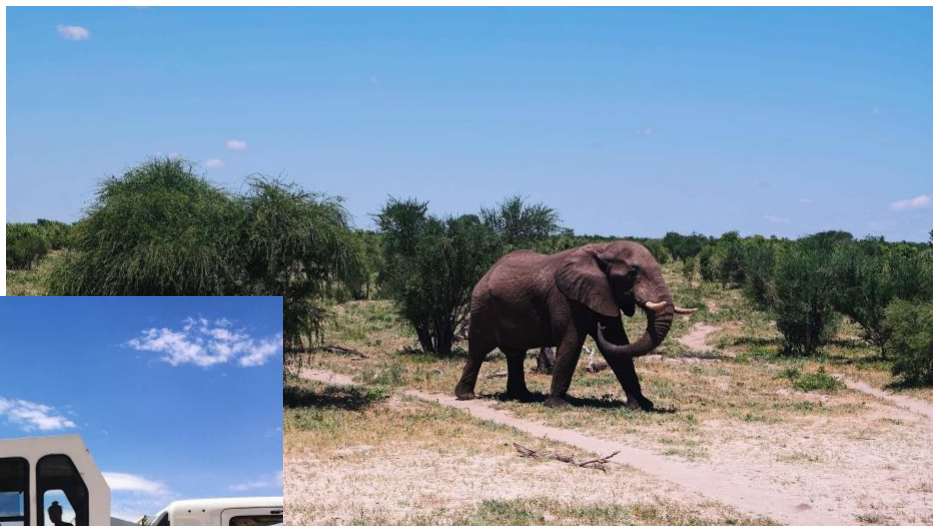
Safari i Afrika

Wadadee arrangerer også turer, og vi hadde betalt og bestilt disse turene på forhånd. Vi valgte å dra på alle turene vi fikk tilbud om, som var en 12-dagers tur til Victoria falls, Etosha, Sossusvlei, Swakopmund og Cape Town. På disse turene reiser det en eller flere guider fra Wadadee, som er utrolig flinke i

jobben sin, og som gjør alt for at vi skal ha det så bra som mulig. Alle turene var spesielle på hver sin måte, og jeg klarer ikke å velge ut en tur som var best. Vi har besteget sanddyner i soloppgangen, raftet i Zambezi river, kjørt firehjuling i ørkenen,

sett løver og geparder ute i det fri, gått tur med løver og mye mer. Vi har virkelig fått sett og opplevd Afrika på så mange måter, og jeg har elsket hvert sekund! Å dra på disse turene anbefaler jeg virkelig – det er verdt hver eneste krone.

En elefant som krysset veien på vei til en av turene våre

"The beast" – i denne bussen har vi tilbrakt mange timer, og denne tok oss på tur rundt i flere tusen kilometer rundt i Afrika!

*Venter på
solnedgangen
på toppen av
en liten
sanddyne i
Sossusvlei*

*Rafting i Zambezi
river*

*På vei opp til Table
Mountain i Cape
Town*

Vi sov i telt på alle turene utenom turen til Swakopmund og Cape Town. Jeg må si at jeg har fått et helt nytt syn på camping, eller "glamping", som guidene våre kalte det! Vi ble servert den deiligste maten som vi spiste rundt bålet på kvelden, mens vi så på klar stjernehimmel og snakket sammen om dagen som hadde vært. Det har også vært en opplevelse, og jeg hadde aldri trodd at jeg var så glad i å sove i telt!

Dette bildet er fra Etosha, vår siste tur på camping.

Det ble mange timer i bussen på vei til de ulike destinasjonene, og vi pleide alltid å stoppe langs veien for å spise lunsj! Her er et bilde fra et av stoppene våre.

Praksis

Hovedgrunnen til at vi var i Namibia, var for å ha praksis. Vi var fordelt på ulike plasser: en skole for barn med funksjonsnedsettelse, et barnehjem, en slags før- og etterskole og på et suppekjøkken. Vernepleierne skulle først og fremst jobbe på skolen, mens sosionomene og barnevernspedagogene kunne velge hvilken praksisplass de ønsket seg. Vi fikk i tillegg mulighet til å rullere, så jeg fikk jobbe på alle praksisplassene utenom skolen, noe som var veldig fint. Jeg hadde praksis på denne før- og etterskolen. Jeg er usikker på hva jeg skal kalle det, men jeg skal forklare hva det gikk ut på. Alle barna som kommer hit bor i slumområdet rundt, og kommer fra fattige kår. Aldersspennet på barna var fra 4-17 år, og det jobber tre faste ansatte der hver dag. En av de ansatte er lærer og har ansvaret for timene, mens en annen har ansvaret for all matlaging, og den siste har ansvaret for renhold. Det kommer også frivillige fra hele verden for å jobbe der, som har ansvaret for aktivitetene med barna! Når vi kom, var det noen tyske og italienske som jobbet frivillig, og noen hadde vært der i et halvt år. Det var 8 av oss fra Høgskolen som ønsket å jobbe her, og dermed måtte vi rullere på morgen- og ettermiddagsskift, da vi var 4 studenter per skift. Vår oppgave på morgenskiftet var å forberede de minste barna på skolegang, så vi var dermed lærere. Vi skulle lære de hvordan de skulle oppføre seg i klasserommet, vi lærte de engelsk og vi lærte de om ulike temaer – blant annet om familie, om kroppen og fjeset, kombinert med lek og sang. På ettermiddagsskiftet jobbet vi med litt eldre barn, som kom fra skolen og trengte hjelp til lekser. Dersom de ikke hadde lekser, kunne vi for eksempel lese, tegne eller leke med de. Dette var en ny praksisplass av året, og jeg opplevde at dette fungerte kjempegodt. Det var godt organisert, og barna fikk dekket alle sine behov. Det har vært utrolig lærerikt og spennende å jobbe på denne praksisplassen, og jeg har hatt en utrolig fin praksisperiode, og sitter igjen med masse gode minner og erfaringer. Vi fikk også muligheten til å jobbe på andre praksisplasser, noe som gjorde at vi fikk se hvor store kontraster det er i Namibia. Hvordan det var på barnehjemmet, og hvor mange barn som kom inn og ut og fikk mat på et suppekjøkken midt i slummen. Man setter virkelig ting i perspektiv etter slike opplevelser, og jeg er så takknemlig for alt jeg har fått oppleve og se. Det setter virkelig spor i en.

Faglig og personlig utbytte

Jeg hadde helt ærlig ikke så høye forventninger til praksisperioden, da jeg hadde hørt mye forskjellig av tidligere studenter som hadde vært i Namibia. Det har vært ulike tilbakemeldinger, alt fra at man må styre mye av hverdagen selv og jobbe selvstendig i praksis, til at det har vært lite organisert. Jeg sitter igjen med en helt annen erfaring. For min del har praksisperioden min gått over

all forventning, og jeg kunne ikke hatt en finere praksisperiode. Det er klart at det er annerledes å ha praksis i Namibia kontra i Norge, og det vil være en forskjell på hvordan ulike ting blir gjort på de ulike praksisplassene. Det handler om å tilpasse seg, og jobbe etter forholdene og omstendighetene. Det har helt klart vært utfordringer, samtidig som det har vært store gleder. Jeg har lært så mye om meg selv i løpet av disse tre månedene, og jeg har fått erfaringer jeg kommer til å ta med meg for resten av livet, både personlig og i fremtidig arbeidsliv. Jeg ønsker selv å jobbe med barn i fremtiden, så å få muligheten til å jobbe tett på barn fra en helt annen kultur og fra helt andre forutsetninger enn i Norge, har vært helt unikt. Vi er virkelig heldige som bor i Norge, og jeg sitter igjen med så mye ny kunnskap som jeg aldri ville vært foruten. Jeg synes også samarbeidet med veilederne våre har vært veldig bra, og vi ble tett fulgt opp gjennom hele oppholdet.

Vel hjemme i Norge igjen sitter jeg bare igjen med gode opplevelser og erfaringer, og jeg er så takknemlig for at jeg har fått oppleve alt det jeg har fått oppleve. Jeg har fått vennskap for livet, og jeg har fått erfaringer og minner jeg aldri vil glemme. Jeg skulle gjerne ha fått vært der enda lenger, og det er ingen tvil om at vi skal tilbake til Namibia. Dersom du som student er usikker på om dette er rett for deg, så vil jeg bare anbefale deg å hoppe i det. Du vil ikke angre! Jeg kan ikke få anbefalt dette nok.

TEAM HOW A WE <3